

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200252
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200252.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: J. Y., bytom Š. XX, N., zastúpeného JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, Rožňava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra obrany Slovenskej republiky č. SEĽUZ-67-8/2017 z 20. apríla 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/91/2017 z 22. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/91/2017 z 22. mája 2018 z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp.zn. 30S/91/2017 z 22.05.2018 podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie ministra obrany Slovenskej republiky č. SEĽUZ-67-8/2017 z 20.04.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Podľa § 167 ods. 1 SSP priznal krajský súd žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že prvostupňový správny orgán - rektor Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika (ďalej len „AOS“) podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z.z.“) z dôvodu zanechania štúdia na vlastnú žiadosť prepustil žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe. Vo výroku rozhodnutia uložil žalobcovi povinnosť uhradiť pomernú časť nákladov vynaložených na zabezpečenie vysokoškolského štúdia vojenského programu najneskôr do jedného mesiaca odo dňa prepustenia v sume 16 266,43 € s poukazom na § 229 ods. 17, § 18 zákona č. 346/2005 Z.z. Žalovaný rozhodnutím č. SEĽUZ-67-8/2017 z 20.04.2017 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho

orgánu podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil.

3. Z obsahu administratívneho a súdneho spisu krajský súd zistil, že žalobca bol dňa 01.08.2014 na základe Personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 6749 z 24.07.2014 prijatý do prípravnej štátnej služby, vymenovaný do vojenskej hodnosti vojak 1. stupňa a ustanovený do funkcie kadet. Medzi riaditeľom personálneho úradu a žalobcom bola 01.08.2014 uzavretá Dohoda o umožnení získania vysokoškolského vzdelania č. PÚ-38-575/2014. Dňa 02.01.2017 bol spísaný záznam prorektora pre vzdelávanie so žalobcom o pohovore, v ktorom bolo (okrem iného) konštatované, že žalobca nemá k 02.01.2017 splnené študijné povinnosti z predmetu Telesná výchova II, IV, V. Vzhľadom na uvedené bol žalobca upozornený, že nespĺnenie študijných povinností z predmetu Telesná výchova II do konca zimného semestra akademického roka 2016/2017, teda do 05.02.2017, bude obligatórnym dôvodom na jeho vylúčenie zo štúdia pre nespĺnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu Manažment vojenskej organizácie a zo Študijného poriadku. Dňa 09.01.2017 žalobca adresoval rektorovi AOS písomné podanie - zanechanie štúdia podľa § 66 ods. 2 písm. a/ zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 131/2002 Z.z.“) a čl. 19 ods. 1 písm. a/ Študijného poriadku. Dňa 11.01.2017 bol rektorom AOS vydaný personálny rozkaz, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe.

4. Podstatnou otázkou v danej veci podľa krajského súdu bolo, či boli splnené zákonné podmienky pre vydanie personálneho rozkazu v zmysle § 91 ods. 1 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z. pri skončení štátnej služby prepustením v nadväznosti na § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. v spojení s § 66 ods. 2 zákona č. 131/2002 Z.z. Zákonným predpokladom vydania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru z tohto dôvodu je totiž existencia platného jednostranne adresovaného právneho úkonu - písomného vyhlásenia študenta o zanechaní štúdia naplňujúceho atribúty podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 49a veta prvá a contrario Občianskeho zákonníka.

5. Krajský súd poukázal na to, že v konaní nebolo sporné, že Študijný poriadok v čl. 12 umožňoval žalobcovi požiadať o prerušenie štúdia, resp. v zmysle čl. 10 ods. 15 písomne požiadať prorektora pre vzdelávanie o predĺženie skúškového obdobia. Rovnako v zmysle § 100 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z. mal žalobca možnosť fakultatívne vyvolať prieskumné konanie zamerané na posúdenie jeho zdravotného stavu.

6. V konaní boli podľa krajského súdu sporné okolnosti predchádzajúce písomnému zanechaniu štúdia žalobcom z 09.01.2017.

7. Žalobca tvrdil (a na preukázanie svojich tvrdení v odvolacom konaní označil listinné dôkazy a dôkaz výsluchom svedka), že splneniu študijných povinností mu bránili zdravotné problémy, ktoré mali pôvod v služobnom úraze, o ktorých mali kompetentné orgány vedomosť, keďže tieto dokladoval a boli mu v ich dôsledku poskytované aj študijné úľavy. O plánovanej operácii kolena na deň 07.02.2017 kompetentné orgány taktiež vedeli, napriek tomu pri pohovore dňa 02.01.2017 a následne 09.01.2017 mu bolo oznámené, že ak nespĺní podmienky preskúšania z predmetu Telesná výchova II do 05.02.2017, kedy sa končí zimný semester, bude prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe podľa § 83 ods. 2 písm. c/ zákona č. 281/2015 Z.z. Žalobca tvrdil, že prorektora informoval nielen o plánovanej operácii, ale aj o nestálosti jeho zdravotného stavu, o úľavách z predmetu Telesná výchova, vojenského programu, poradovej prípravy a ranného telesného cvičenia, na čo mu mal proktor oznámiť, že ak nezanechá štúdium na vlastnú žiadosť, náklady vynaložené na zabezpečenie vysokoškolského štúdia vojenského programu sa budú zvyšovať, pričom možnosť prerušenia štúdia vylúčil.

8. Krajský súd bol toho názoru, že pokiaľ študentovi, ktorý pre pretrvávajúce zdravotné problémy nie je schopný zvládnuť do stanoveného termínu študijné povinnosti (vzhľadom na plánovanú operáciu kolena), pri hrozbe zvyšovania sumy úhrad, je školskou autoritou poskytnutá informácia, ktorá neobsahovala inú alternatívu riešenia danej situácie, len splnenie študijných povinností v stanovenej lehote (v danom prípade pre zdravotné komplikácie žalobcu nemožné) alebo písomné vzdanie sa štúdia,

ktorým by zamedzil žalobca zvyšovaniu študijných nákladov, avšak preukázateľne iné alternatívy existovali (napr. prerušenie štúdia), takáto informácia je spôsobilá privodiť omyl, ktorý má na mysli § 49a veta prvá Občianskeho zákonníka.

9. V danej veci bolo podľa krajského súdu nesporné, že iné možnosti riešenia uvedenej situácie vyplývali žalobcovi zo Študijného poriadku (možnosť prerušenia štúdia, predĺženie skúškového obdobia) alebo zo zákona (možnosť fakultatívneho prieskumu zdravotného stavu). Pritom bolo zo správneho spisu preukázané, že na pohovore dňa 02.01.2017 prorektor pre vzdelávanie informácie žalobcovi o ďalších alternatívach riešenia situácie, vyznievajúcich v jeho prospech, neposkytol. Krajský súd mal za to, že pokiaľ takúto informáciu v konkrétnej situácii - na pohovore na to určenom neposkytla študentovi taká autorita, akou je samotný prorektor AOS, je dôvodné od študenta (podliehajúceho tejto autorite) očakávať, že poskytnutú (neúplnú) informáciu pre uskutočnenie svojho prejavu vôle bude považovať za smerodajnú. Už samotná táto skutočnosť by bola spôsobilá uviesť žalobcu do omylu. Navyiac, pokiaľ by sa preukázalo, že táto autorita vylúčila možnosť prerušenia štúdia, táto skutočnosť by u žalobcu bez akýchkoľvek pochybností vyvolala omyl.

10. Podľa krajského súdu žalovaný nesprávne vyhodnotil obsah listinného dôkazu - záznamu prorektora z pohovoru so žalobcom z 02.01.2017, a preto následne nesprávne právne posúdil, že písomné vzdanie sa štúdia žalobcom nebolo učené v omyle v zmysle § 49a veta prvá Občianskeho zákonníka. Pokiaľ bol preukázaný skutkový stav, tak ako vyplýva zo správneho spisu - nemožnosť splniť požadované študijné podmienky pre zdravotné komplikácie v stanovenom čase pri súčasnej informácii (poskytnutej školskou autoritou študentovi) len o možnosti zabrániť zvyšovaniu študijných nákladov dobrovoľným ukončením štúdia, potom je možné konštatovať existenciu omylu v zmysle § 49a veta prvá Občianskeho zákonníka ako kvalifikovanej vady vo vzťahu k § 37 Občianskeho zákonníka, podstata ktorého spočívala v tom, že žalobca mal nesprávnu predstavu o okolnostiach podstatných pre uskutočnenie právneho úkonu. Potom tvrdenie žalobcu o tom, že prorektor mu mal výslovne uviesť, že štúdium nie je možné prerušiť, by svedčalo len o utvrdení žalobcu vo svojom omyle, avšak omyl bol spôsobený už tým, že mu samotná možnosť prerušenia štúdia nebola na pohovore vôbec navrhnutá. V tomto ohľade je podľa krajského súdu právne irelevantné, či k pohovoru došlo na základe zákonnej povinnosti pohovor vykonať alebo len fakultatívne z vôle prorektora. Pokiaľ bol pohovor na tento účel (informovanie žalobcu o možnostiach jeho ďalšieho vzdelávania) vykonaný, potom jeho obsah zbral žalobca ako jediný pre neho smerodajný. Preto neobstojí ani námietka žalovaného, že práva a povinnosti študentov sú zakomponované v študijných poriadkoch, kde sú uvedené aj podmienky, za ktorých možno prerušiť štúdium.

11. V závere krajský súd uložil žalovanému, aby v ďalšom konaní opätovne vyhodnotil dôkazy zhromaždené v správnom spise, týkajúce sa okolností bezprostredne predchádzajúcich vyhláseniu žalobcu o zanechaní štúdia, s tým že žalovaný vyhodnotí uvedený prejav vôle žalobcu vo svetle preukázaných skutkových zistení v zmysle § 37 ods. 1 v nadväznosti na § 49a veta prvá Občianskeho zákonníka.

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. V dôvodoch uviedol, že študent vysokej školy, ktorý je profesionálny vojak v prípravnej štátnej službe má práva a povinnosti upravené v § 71 zákona č. 131/2002 Z.z. V zmysle § 71 ods. 1 a 2 zákona č. 131/2002 Z.z. študijné povinnosti študenta vyplývajú zo študijného programu, ktorý študuje a zo študijného poriadku. Študent je povinný dodržiavať vnútorné predpisy vysokej školy a jej súčastí. Vnútorným predpisom AOS je Študijný poriadok. Za porušenie vnútorných predpisov vysokej školy je študent v zmysle § 72 zákona č. 131/2002 Z.z. disciplinárne riešený pokarhaním, podmieneným vylúčením zo štúdia alebo vylúčením zo štúdia. Vychádzajúc z uvedeného, študent v záujme predchádzať porušovaniu povinností, ktoré mu ukladá zákon č. 131/2002 Z.z. musí poznať svoje práva

a povinnosti, a teda musí poznať aj študijný poriadok príslušnej vysokej školy, v ktorom sú jeho práva a povinnosti bližšie upravené. Na AOS je bežnou praxou, že základné informácie o vnútorných predpisoch vysokej školy získavajú študenti už pri zápise. Zároveň im je názorne ukázané, kde sú všetky vnútorné predpisy umiestnené a akým spôsobom môžu do nich kedykoľvek nahliadnuť (internetová stránka AOS). Z uvedeného vyplýva, že žalobca musel vedieť, aké sú jeho práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 131/2002 Z.z. a Študijného poriadku.

14. Ďalej žalovaný poukázal na to, že problémy s fyzickou zdatnosťou a s predmetom Telesná výchova mal žalobca už pred úrazom, od začiatku výkonu štátnej služby a štúdia. Žalobca opakovane dva roky po sebe (v roku 2015 a 2016) nespĺnil normy z pohybovej výkonnosti, ktoré sa od profesionálneho vojaka vyžadujú, a ktorých opakované nesplnenie je podľa § 83 ods. 1 písm. k/ a § 83 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z. dôvodom na skončenie služobného pomeru. Žalobca počas štúdia neprejavil žiadnu aktivitu o zlepšenie svojich výsledkov, a to aj napriek určenému povinnému doučovaniu v popoludňajších hodinách z predmetu Telesná výchova.

15. Žalobca nevyužil práva prináležiace mu z platných právnych predpisov - zákona č. 281/2015 Z.z., zákona č. 131/2002 Z.z. a študijného poriadku (prerušenie štúdia, predĺženie skúškového obdobia, prieskumné konanie). Prvostupňový správny orgán nemal obligatórny dôvod na začatie prieskumného konania podľa § 100 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z., to však nespochybňovalo oprávnenie žalobcu na základe jeho vlastných vedomostí o zdravotnom stave iniciovať prieskumné konanie na posúdenie jeho zdravotnej spôsobilosti podľa § 100 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z. Pasivita žalobcu, ktorá nakoniec vyústila v jeho vlastné rozhodnutie podať oznámenie o skončení vysokoškolského štúdia, nemôže byť hodnotená ako konanie pod nátlakom a v tiesni.

16. Žalobca mohol podľa žalovaného vnútornú tieseň a tlak pociťovať zo sledu predchádzajúcich a očakávaných udalostí (neúspešné skúšky z hlavného predmetu, vlastná vedomosť o problémoch s hlavným predmetom, zostávajúci krátky čas na úspešné absolvovanie skúšky), avšak dlhodobú vedomosť od akademického roku 2014/2015 o problémoch s hlavným predmetom telesná výchova a ani jeho vedomosť o vlastnom zdravotnom stave nemožno pričítať na ťarchu AOS.

17. Žalovaný dodal, že na žalobcu nebol vyvíjaný psychický nátlak. Žalobca požiadal o zanechanie štúdia až týždeň po pohovore s prorektorom pre vzdelávanie. Upozornenie prorektora teda nemohlo byť konaním, ktoré by viedlo k nedostatku slobody vôle žalobcu a donútilo by ho podať žiadosť o zanechanie štúdia. Žalobca mal dostatok času zvážiť svoje ďalšie konanie a využiť možnosti, ktoré mu dáva Študijný poriadok AOS (prerušenie štúdia) a zákon č. 281/2015 Z.z. (prieskumné konanie na vlastnú žiadosť).

18. Žalobca sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného stotožnil s právnym posúdením veci krajským súdom a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol. Podľa žalobcu žalovaný v kasačnej sťažnosti priznáva, že cieľom nadriadených žalobcu bolo vylúčiť ho zo štúdia, resp. za každú cenu docieľiť ukončenie jeho štúdia. Žalobca z objektívnych dôvodov nedokázal splniť nároky na predmet telesná výchova, a akékoľvek doučovanie z tohto predmetu ohrozovalo jeho zdravie. Prorektor nastolil pre žalobcu bezvýchodiskovú situáciu. Žalobca sa s prorektorom stretol aj v deň podania žiadosti (09.01.2017), kde mal prorektor pripravený iba formulár na ukončenie štúdia na vlastnú žiadosť.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

20. Predmetom kasačného konania bol rozsudok, ktorým krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a e/ SSP zrušil rozhodnutie ministra obrany Slovenskej republiky č. SELUZ-67-8/2017 z 20.04.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím minister obrany Slovenskej republiky zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie rektora Akadémie ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, ktorým podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. z dôvodu zanechania vysokoškolského štúdia na vlastnú žiadosť prepustil žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe a uložil žalobcovi povinnosť uhradiť pomernú časť nákladov vynaložených na zabezpečenie vysokoškolského štúdia vojenského programu najneskôr do jedného mesiaca odo dňa prepustenia v sume 16 266,43 € s poukazom na § 229 ods. 17, § 18 zákona č. 346/2005 Z.z.

21. V konaní boli sporné okolnosti predchádzajúce písomnému zanechaniu vysokoškolského štúdia žalobcom na vlastnú žiadosť a jeho následnému prepusteniu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe z tohto dôvodu podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z.

22. Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ zákona č. 131/2002 Z.z. okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium skončí zanechaním štúdia.

23. Podľa § 66 ods. 2 písm. a/ zákona č. 131/2002 Z.z. dňom skončenia štúdia je podľa odseku 1 písm. a/ deň, keď bolo vysokej škole doručené písomné vyhlásenie študenta o zanechaní štúdia.

24. Podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. štátna služba profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe sa skončí prepustením, ak zanechal vysokoškolské štúdium na vlastnú žiadosť.

25. Zanechanie vysokoškolského štúdia na vlastnú žiadosť má v zmysle § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. za následok skončenie štátnej služby profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe prepustením.

26. Žalobca v konaní tvrdil okolnosti svedčiacie o nedostatku vôle zanechať vysokoškolské štúdium, a to nemožnosť splniť študijné povinnosti v stanovenom termíne pre zdravotné problémy, ktoré mali pôvod v služobnom úraze pri súčasnej informácii poskytnutej mu školskou autoritou - prorektorom pre vzdelávanie o možnosti zabrániť zvyšovaniu študijných nákladov len dobrovoľným ukončením štúdia, pričom do úvahy prichádzali aj iné alternatívy (prerušenie štúdia, predĺženie skúškového obdobia, prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu žalobcu), o ktorých prorektor žalobcu na pohovore uskutočnenom práve za účelom informovania žalobcu o možnostiach jeho ďalšieho štúdia neinformoval. Bolo preto potrebné v konaní o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z., t.j. z dôvodu zanechania vysokoškolského štúdia na vlastnú žiadosť, skúmať tiež podmienky, za ktorých bolo toto zanechanie vysokoškolského štúdia žalobcom urobené a zväziť aj prípadné dôvody spochybňujúce zdanlivo jasnú skutočnosť, že žalobca vysokoškolské štúdium zanechal na vlastnú žiadosť. Zanechanie vysokoškolského štúdia je totiž prejavom vôle študenta, o ktorom nesmú byť pochybnosti. Ak nie sú pochybnosti o takomto prejave vôle, nastáva právom predpokladaná situácia, a to prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z. To však neplatí za situácie, keď sa preukáže, že zanechanie vysokoškolského štúdia je neplatné, napr. z dôvodu chýbajúcich náležitostí vôle (slobodná, vážna, bez omylu).

27. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca ako študent mal poznať svoje práva, vyplývajúce mu zo zákona a študijného poriadku, kasačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu. Ak bol za účelom informovania žalobcu o možnostiach jeho ďalšieho štúdia uskutočnený s ním pohovor, pričom prorektor pre vzdelávanie žalobcu okrem možnosti splniť si študijné povinnosti v stanovenom termíne (v danom prípade vzhľadom na zdravotný stav žalobcu a plánovanú operáciu kolena nemožné) alebo zanechať štúdium na vlastnú žiadosť (aby nedošlo k zvyšovaniu nákladov na zabezpečenie vysokoškolského štúdia), o ďalších alternatívach, ktoré prichádzali do úvahy neinformoval (prerušenie štúdia, predĺženie

skúškového obdobia, prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu žalobcu), potom mohol žalobca informácie poskytnuté mu na tomto pohovore považovať ako jediné pre neho smerodajné.

28. Ako bezpredmetnú vyhodnotil kasačný súd námietku žalovaného, že žalobca mal s fyzickou zdatnosťou a s predmetom telesná výchova problémy už pred úrazom, od začiatku výkonu štátnej služby a štúdia, pričom opakovane dva roky po sebe (v roku 2015 a 2016) nesplnil normy z pohybovej výkonnosti, ktoré sa od profesionálneho vojaka vyžadujú, a ktorých opakované nesplnenie je podľa § 83 ods. 1 písm. k/ a § 83 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z. dôvodom na skončenie služobného pomeru. Predmetom súdneho prieskumu totiž nie je rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípravnej štátnej službe z dôvodu nesplnenia požadovaných noriem z pohybovej výkonnosti podľa § 83 ods. 1 písm. k/ a § 83 ods. 2 písm. b/ zákona č. 281/2015 Z.z., ale z dôvodu zanechania štúdia na vlastnú žiadosť podľa § 83 ods. 2 písm. e/ zákona č. 281/2015 Z.z.

29. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd vec správne právne posúdil, pričom kasačný súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému (sťažovateľovi) nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, keďže bol v kasačnom konaní úspešný. O výške náhrady trov konania na kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.